

Várpalota, 1917. január 12. – Várpalota, 1991. június 7.

Háromgyerekes földműves családból származik. A várpalotai katolikus fiúiskolában és az állami polgári iskolában végezte tanulmányait. 1931-ben beiratkozott a veszprémi felső kereskedelmi iskolába. Az érettségi vizsga után négy éven át díjtalan közigazgatási gyakornok Várpalotán, Litéren és Öskүн, miközben a családi gazdaságban segédkezett. 1939 júliusában a Székesfehérvári Hitelbank várpalotai fiókjánál alkalmazták, majd a Székesfehérvári és Fejér Vármegyei Takarékpénztár könyvelője, később vezetője. 1944 októberében, majd 1945 januárjában a nyilasok zsidók élelmezése és munkásellenesség vádjával több ízben letartóztatták s ezért bujkálnia kellett. 1945 után munkahelye megszűnt, ezért 1952 augusztusának végéig egyéni gazdálkodó volt.

1945-ben belépett a Független Kisgazdapárt várpalotai szervezetébe, beválasztották a helyi képviselő-testületbe és az igazolóbizottságba. A bíróválasztásnál a jelöléstől visszalépett. 1947 tavaszán – amikor pártjában felvetették a fakultatív hitoktatás kérdését – kilépett az FKGP-ből. 1947 júliusában csatlakozott a Demokrata Néppárthoz, augusztusban Veszprém vármegyében képviselő-jelöltséget vállalt, s képviselői mandátumhoz jutott. Még a ciklus vége előtt kilépett a DNP-ből, de ezt már nem jelentették be a törvényhozásban. 1949-ben visszavonult a közéletől.

1952. szeptember 1-jén a várpalotai Thury György Termelőszövetkezet alapító tagjaként földjével a közösbe kényszerült. Az alakuló ülésen az elnöki tiszttel visszautasította, de könyvelőként ténylegesen ő irányította a tsz munkáját. 1953 júniusában – miután a jobb gazdák sorra kiléptek – a felettes tanácsi és pártszervek felelősségre vonták a szövetkezet felbomlásáért. 1955. január 29-én letartóztatták, két hétig Várpalotán és Veszprémben őrizték. A gazdasági bűncselekmények vádja alól az 1955. március 10-én tartott tárgyaláson felmentették, de az ügyész fellebbezésére a második tárgyaláson tanács elleni izgatás címén 8 hónapi börtönbüntetésre ítélték. Fellebbezésére a Legfelsőbb Bíróság 1956. január 24-én az ítéletet felére mérsékelte. 1956. április 8. és június 18. között Veszprémben töltötte le büntetését. A termelőszövetkezet felbomlása után, 1955 végétől a MÁV várpalotai pályamesteri szakaszán dolgozott. Előbb pályamunkás, majd a vasúti szakképzettség megszerzése után munkavezető lett. 1963-ban a Veszprém Megyei Bíróság ítéletét semmisnek nyilvánította, de hiába mentesítették a büntetett előélet hatálya alól, korábbi politikai felfogása és szerepvállalása miatt tanult szakmájában, a pénzügyi életben való elhelyezkedését rendre megakadályozták. 1967-től tíz éven át, nyugdíjazásáig a MÁV üzemi konyhája munkáját irányította. 1946-tól 1980-ig a helyi római katolikus egyházközség pénztárosaként tevékenykedett. 1989-ben részt vett a Kereszténydemokrata Néppárt várpalotai szervezetének megalapításában, a KDNP Országos Intézőbizottságának tagja volt.